

L'anorèxia i la bulímia a l'adolescència

Reflexió sobre la imatge social i les dietes per aprimar-se

Olga Moreno. Psicòloga i educadora
 Hospital de Dia per a Adolescents
 Sant Pere Claver – Fundació

Al món actual hi ha elements estructurals que amenacen en desdibuixar les diferències entre les persones, el desig particular i subjectiu de cadascú, i tot allò que ens fa únics com a individus. Alguns d'aquests aspectes podrien explicar la proliferació creixent de l'anorèxia, un trastorn que ha multiplicat per cinc la seva incidència en la última dècada.

La societat actual ens condueix cap a l'homogeneïtzació. El que un vol com a individu es difumina en benefici d'un *desig comú*, com els cotxes, la joventut i la bellesa. El lema és *tenir abans de ser*, societat de consum pretén satisfer-nos amb coses materials.

Els pares, ocupats en *produir per viure*, intenten resoldre els conflictes que els cria la criança dels fills mitjançant tota classe d'objectes que proporcionen satisfacció ja siguin diners o qualsevol cosa que l'interminable catàleg dels béns de consum. Per exemple, els nens reben molts regals en motiu del seu aniversari o festes nadalenques.

L'anorèxia i la bulímia són dues de les formes que adopta el malestar de l'època. Deixar de menjar o menjar en excés són la mateixa reivindicació subjacent a un mateix. Encara que aquest reclam s'hagi de portar fins a les últimes conseqüències.

Avui en dia la tirania dels ideals estètics i les modes imposen tenir un cert cos. L'obligació de sotmetre's a dietes rigoroses per aconseguir la figura somiada. Una persona no es fa anorèxica per abusar de les dietes. Hi ha casos en què podríem dir així, però si s'indaga en les històries personals molts cops es troben arrels vinculats a trastorns de la conducta alimentària ja des de la infància. Per tant, l'anorèxia i la bulímia no apareixen de forma espontània.

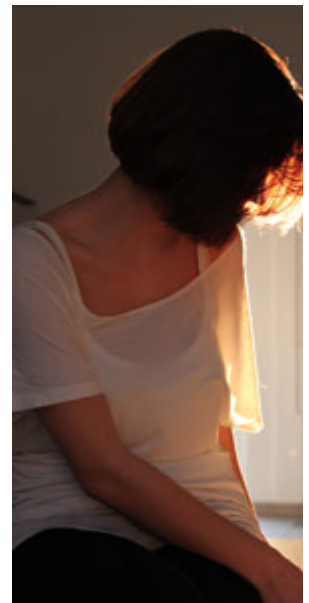
Per entendre tot això una mica més és útil pensar en la relació que cadascú de nosaltres mantenim amb el menjar. Sense cap mena de dubte ens adonarem de què aquesta relació no és natural ni universal, i que està carregada de simbolisme i experiències relacionades durant tota la nostra vida.

A l'adolescència cadascú ha de fer-se *únic* i alhora acceptar-se amb un cos canviant que es torna *extern i visible* als ulls de la resta. La imatge i la impressió que algú causa en algú altre és crucial en aquesta fase de la vida.

"L'anorèxia i la bulímia no apareixen de forma espontània"

És un període vulnerable durant el qual les experiències relacionals primerenques proveeixen de recursos a l'adolescent per aconseguir amb èxit una certa identitat individual i maduresa sexual.

Els trastorns de la conducta alimentària es poden evitar en moltes ocasions modificant pautes relacionals entre pares i fills, ja que la família, encara que estigui sotmesa a múltiples pressions, pot no claudicar davant dels ideals imperants.

Guia de Salut: **Els trastorns alimentaris en la població infantil i juvenil**

Llegeix més articles a **"la càpsula"**

Visita la web de **Sant Pere Claver - Fundació Sanitària**

C. Vila i Vilà, 16 08004 Barcelona | Tel. 93 442 39 03 | info@spcsalut.org | www.spcsalut.org
